

**EVET
HAYIR**

Ata'nın şairi artık yok...

«Öyle sırtüstü yatıp dinlenecek gün değil;
Daha yapacağımız çok şeyler var çocukları!»

Ne kadar erken yağdı, gördünüz ya, yeniden
Nice güvendiğiniz dağlara kar, çocukları!..»

Böyle yazmıştı birkaç yıl önce. Bir umutsuzluk anında belki. Ya da Atatürkçü kuşakların yarımına duyduğu güvenle. Gene o günlerde politikacılara da şöyle seslenmişti:

«Anıtkabre gidip te yürekten baş eğmeyen
Günü gelir çarpılır, düşer, yere serilir.

Bir avuç yobaz için, bir sürü cahil için
Devrim'i çiğneyecek ayak varsa, kırılır.

Bir de bakarsınız ki her meydanda bir kere
Her genç Türkte bir kere bir Atatürk dirilir!..»

Behçet Kemal Çağlar'dı o şair. Atatürk kuşakları onu bu ülkünün baş tutkunu, baş savunucusu olarak tanır. Çağlar'ın Atatürkçülüğü duygusaldı daha çok. Güzelliği burdaydı zaten. Atatürk ülküsünün tek çıkar yol olduğuna inanmıştı. Bu ülkeye karşı koyanlar kadar, ona ihanet edenlerin de düşmanıydı. Devrimci çizgide yürünseydi, Türk ulusu bugün «çağdaş uygarlık düzeyine» çoktan ulaşmış olurdu. Yıllarca bunun acısıyla yazdı, yakındı, söylendi. Meydanlarda, derneklerde, dost toplantılarında, yazılarında, şiirlerinde.

Bugün Cumhuriyetin 46. Yıldönümü. 46 yıl sonra nerdeyiz? Nerden kalkıp nereye vardık? Bir anlamda ilerledik, başka anlamda çok çok gerilere düştük. Çağlar'ı böyle bir günde anmak! Onuncu yıl marşının unutulmaz sözlerini yazan bir şairin ardından umut verici sözler bulamamak! Acı bir şey elbet. Hele 1933'ün, Atatürk Cumhuriyetinin en onurlu, en güvenli çağını tanımış, onuncu yılın mutlu bayramını yaşamış olanlar için...

«Başa bütün dünyanın saydığı Başkumandan» diye seslendirirdik. Okullarda, yollarda, meydanlarda. Türk olmanın bir mutluluk olduğunu bilerek. O günlerin genç, çok genç bir şairi, Atatürk ülküsüne candan inanmış bir şairiydi Çağlar. İştenlikle bağlıydı bu ülkeye. Politika hayatını, çeşitli önemli yerleri hep bu inançla bıraktı. Ne zaman Atatürkçülük ışığı yansa sevindi. Söner, söndürülür gibi olduğu anlarda korkmadan karşı çıktı. 27 Mayıs'tan önceki karışık, umutsuz günlerde «Beyazıt Meydanı'nda Hürriyet Kasidesi»ni yazan şair son yıllarda yeniden bezginliğe, düş kırıklığına kaptırdı kendini. Savaşta kaçmayan, Atatürk ülküsünün eninde sonunda bütün çıkarıcı heveslere, çirkin isteklere boyun eğdireceğini bilen şair, «Bir an unutmayın ki Atatürk ülkesinde - Ahiretten önce de Yüce Divan kurulur» diyerek devrimci kuşaklara güç, inanç aşılıyordu.

Cumhuriyetin 46. Yıldönümünde Atatürk Cumhuriyetinin inançlı şairi artık aramızda değil. «Çağdaş insan olmanın tek yolu Ata yolu» diyen Çağlar'ı devrimci kuşaklar her zaman sevgiyle anacaklar. Atatürk'e karşı duyduğu o eşsiz bağlılığın ürünü olan mısralarını dillerinden düşürmeyecekler.

Oktay Akbal

Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 1 5 1 4 7 0 0 6 *